

Sygn. akt III RC 80/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2016 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. G.

przeciwko małoletniej M. G. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. G. (2)

o obniżenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego

małoletniej M. G. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. G. (2) przeciwko R. G. o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo główne;

II. oddała powództwo wzajemne;

III. znosi koszty procesu między stronami.

UZASADNIENIE

R. G. w dniu 17 lutego 2016 r. wniósł do tutejszego Sądu powództwo o obniżenie wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na nim wobec córki M. G. (1) z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 300 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazał m.in., iż nie posiada oszczędności ani dochodów. Od kilku lat jest osobą bezrobotną, po urazie (...), nie może wykonywać prac fizycznych i znalezienie pracy stanowi dla niego problem (k.3).

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 kwietnia 2016r. przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej M. G. (2) wniosła o oddalenie powództwa, jednocześnie wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego na rzecz małoletniej M. G. (1) z kwoty 700 zł do kwoty 1000 zł. W uzasadnieniu podała m.in., iż od momentu zasądzenia alimentów tj. w ciągu ostatnich 3 lat wzrosły uzasadnione potrzeby dziecka, a ponadto pojawiło się szereg problemów zdrowotnych. Dziecko ma płaskostopie i (...), wymaga indywidualnej terapii i specjalistycznego obuwia oraz ma zdiagnozowaną (...)i (...). Koszty utrzymania małoletniej w skali miesiąca określiła na kwotę 2400zł. Podała, że zarabia 883 zł miesięcznie i korzysta z pomocy finansowej rodziny, natomiast ojciec dziecka nie utrzymuje kontaktów z małoletnią i zalega w płatnościach alimentów (k. 43-45). Wobec powyższego Sąd prowadził postępowanie również w zakresie powództwa wzajemnego – małoletniej M. G. (1) przeciwko R. G. (k. 77, płyta CD – k. 80).

R. G. w toku całego procesu do chwili zamknięcia rozprawy popierał powództwo główne i wnosił o oddalenie powództwa wzajemnego, natomiast M. G. (2) nie uznała powództwa głównego i do chwili zamknięcia rozprawy wносиła

o jego oddalenie w całości, a ponadto wносиła o podwyższenie alimentów do kwoty 1000 zł miesięcznie (k. 34, płyta CD – k. 36, k. 77, płyta CD – k. 80).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia M. G. (1) urodzona dnia (...) pochodzi ze związku małżeńskiego M. i R. G.. Alimenty na rzecz M. G. (1) od R. G. zostały ustalone na kwotę 700 zł miesięcznie w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) roku w sprawie rozwodowej rodziców małoletniej pozwanej o sygn. akt IV C 204/10. Wyrok rozwodowy uprawomocnił się dnia (...) wysokość alimentów została między stronami ustalona polubownie - R. G. wyraził zgodę na alimenty w wysokości 700 zł. Wyrok rozwodowy nie był kwestionowany w drodze odwoławczej.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie o sygn. akt III RC 598/13 oddalił powództwo R. G. o obniżenie alimentów. Od wyroku apelację wniósł powód, która wyrokiem z dnia 12 maja 2014 r. Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie VI Ca 199/14 została oddalona. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 12 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 16/15 na skutek powództwa R. G. przeciwko małoletniej M. G. (1) o obniżenie alimentów, wyrokiem z dnia 12 marca 2015 r. oddalił powództwo. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 3 kwietnia 2015 r.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie o obniżenie alimentów zarejestrowanej pod sygn. akt III RC 16/15 małoletnia M. G. (1) mieszkała wraz z matką w kamienicy u dziadków macierzystych, uczęszczała do szkoły podstawowej w P.. Małoletnia chorowała na (...), przez co musiała chodzić na wizyty lekarskie oraz miała podaną (...). Małoletnia spotykała się z ojcem raz w tygodniu w obecności matki M. G. (2). Obecnie sytuacja małoletniej wyglądała analogicznie jak w okresie wydawania wyroku oddalającego powództwo o obniżenie alimentów w sprawie III RC 16/15, natomiast w dacie orzekania w sprawie o rozwód małoletnia uczęszczała do przedszkola, którego koszt wynosił około 400 zł miesięcznie. Usprawiedliwiony łączny miesięczny koszt jej utrzymania jest taki sam jak uprzednio. Potrzeby małoletniej pozwanej są standardowe, jak dziecka w tym wieku. Odpadł koszt opłat za przedszkole. Powstała potrzeba ponoszenia kosztów związanych z nauką w szkole. Obecnie małoletnia chodzi także na zajęcia taneczne, których koszt wynosi 100 zł miesięcznie i język angielski płatny również ok. 100 zł miesięcznie, korzysta z wizyt lekarskich u (...)i (...), (...)w ramach pakietu medycznego oraz stosuje leki (...), jest systematycznie (...)i ma podawane (...). Nie ma regularnego kontaktu z ojcem.

M. G. (2) w dacie orzekania w poprzedniej sprawie o obniżenie alimentów miała 34 lata, mieszkała razem z małoletnią córką w P. w kamienicy swoich rodziców. Pracowała jako(...) na ½ etatu uzyskując wynagrodzenie w wysokości około 662,96 zł netto miesięcznie. Z uwagi na wypowiedzenie warunków pracy, pracowała po 4 godziny dziennie. Dochód jaki otrzymywała M. G. (2) z tytułu umowy o pracę nie był wystarczający na pokrycie wszystkich bieżących wydatków, dlatego też korzystała z pomocy rodziców. Z opłat mieszkaniowych ponosiła jedynie opłaty za wywóz śmieci i za wodę. Sprawowała ona bezpośrednią opiekę nad małoletnią córką. Obecnie M. G. (2) pracuje także na ½ etatu, natomiast w dacie orzekania rozwodu pracowała na pełen etat. Mieszka w tym samym miejscu, jednakże obecnie zamieszkuje również jej partner, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Obecnie M. G. (2) jest w ciąży. Oplaca pakiet medyczny za siebie i córkę w kwocie 230 zł miesięcznie. W tym roku poniosła koszty związane z Pierwszą Komunią Świętą małoletniej.

W dacie orzekania w poprzedniej sprawie alimentacyjnej R. G. miał 46 lat, mieszkał u swojej matki w P. i pozostawał na jej utrzymaniu. Nie pracował od(...) roku. Szukał zatrudnienia na stanowisku (...). Posiadał uprawnienia kategorii B i C. Był zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. Poszukiwał pracy. Miał problemy z (...)i nie mógł pracować fizycznie. Matka jego pobierała emeryturę, ponosiła opłaty związane z mieszkaniem tj. około 1000 zł miesięcznie. Gospodarstwo domowe prowadził także z ojcem, który pracował. W chwili orzekania rozwodu R. G. także był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Sytuacja taka ma już miejsce od kilku lat. We wcześniejszym okresie pracował jako (...), a także prowadził własną działalność gospodarczą - (...). Od chwili zakończenia sprawy rozwodowej R. G. nie przekazywał dobrowolnie środków finansowych na małoletnią córkę w pełnej wysokości,

co spowodowało, iż zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko niemu. Egzekucja jest skierowana do nieruchomości gruntowej, którą R. G. nabył w wyniku dziedziczenia. Nieruchomość położona jest w P.. Została dokonana czynność opisu i oszacowania nieruchomości, której wartość została ustalona na ok. 300 000 zł. R. G. posiada zadłużenie z tytułu karty kredytowej w wysokości ok. 2000 zł oraz z tytułu rachunków za energię elektryczną w kwocie ok. 1000 zł. Obecnie sytuacja majątkowa R. G. jest analogiczna, jak w okresie orzekania w poprzedniej sprawie. Zmiana sytuacji polega jedynie na powstaniu większej zaległości alimentacyjnej (ok. 12 000 zł) oraz ostatnio przekazaniu prezentów dla córki na Pierwszą Komunię Świętą, których koszty zostały pokryte w większości przez babkę ojczyzną małoletniej. R. G. nie ma regularnego kontaktu z córką. Twierdzi, że spotyka się z utrudnieniami ze strony matki dziecka. Nie partycypuje w innym zakresie w utrzymaniu córki. Zamieszkuje w jednym mieszkaniu z rodzicami, dwoma braćmi i partnerką jednego z nich. Koszty mieszkaniowe ponoszone są przez jego matkę. R. G. w poprzednim roku pracował przy remoncie domu letniskowego rodziny.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie następujących dowodów: zaświadczenia lekarskiego k. 22, recept k. 23-24, umowy najmu k. 25, faktury Vat k. 26, zaświadczenia k. 28, zaświadczenia k. 29, zaświadczenia z Urzędu Pracy k. 30, informacji o stanie zaległości k. 31-32, zaświadczenia k. 49, skierowania do poradni specjalistycznej k. 50, zaświadczenia k. 51, zamówienia k. 55, rachunku k. 54, wykazu składek klasowych k. 57, zaświadczenia o uczestnictwie w zajęciach tanecznych k. 56, faktury Vat k. 58-59, zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach k. 60, faktury k. 72, rachunku k. 74, faktury k. 75, recepty k. 76, przesłuchania R. G. k. 34 v, płyta CD – k. 36, k. 78-78v, płyta CD – k. 80, przesłuchania M. G. (2) k. 34V, płyta CD – k. 36, k. 78v, płyta CD – k. 80, zeznań świadka T. K. k. 77 v, płyta CD k. 80, zeznań świadka M. P. k. 77v-78, płyta CD – k. 80.

Z akt sprawy III RC 16/15: zaświadczenie k. 36, zaświadczenie lekarskie k. 37, pokwitowanie k. 38, wezwania do zapłaty k. 39, wezwania do zapłaty k. 40, zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach k. 42, zaświadczenie k. 43, zestawienie miesięcznych opłat k. 44, wiadomości z poczty elektronicznej k. 45-61, karta (...)k. 62, zaświadczenie lekarskie k. 63, informacja o stanie zaległości k. 64, wyliczenie kosztów za mieszkanie k. 65, opłaty szkole k. 66, potwierdzenie wykonania przelewu k. 68, k. 70, przesłuchania R. G. k. 73, przesłuchania M. G. (2) k. 74.

Z akt sprawy III RC 598/13: zestawienie kosztów utrzymania dziecka k.28, zaświadczenie o zatrudnieniu M. G. (2) k.29, wypowiedzenie umowy o pracę k. 35, zaświadczenie lekarskie k. 30, zaświadczenie z przedszkola k. 31, przesłuchania M. G. (2) k. 37, k. 38-39, przesłuchania R. G. k.37, k. 38.

W zakresie stanu poprzedniego Sąd posiłkował się także ustaleniami Sądu Okręgowego w Warszawie dokonanymi w sprawie rozwodowej o sygn. akt IV C 204/10.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie w przeprowadzonych dowodach, które zostały powołane przy ustalaniu podstawy faktycznej w niniejszej sprawie. Należy także wskazać, iż niektóre z pism zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały.

Zeznania występujących w sprawie świadków były wiarygodne w istotnym dla sprawy zakresie.

Przesłuchania stron Sąd uznał za wiarygodne w zakresach wzajemnie się pokrywających i korespondujących z innymi dowodami w sprawie. Rozbieżności zostały przez Sąd wyeliminowane przy uwzględnieniu pozostałych dowodów i zasad logicznego rozumowania (np. koszty mieszkaniowe w mieszkaniu, w którym zamieszkuje małoletnia).

Sąd nie oparł się na paragonach złożonych do sprawy, albowiem nie są one rachunkami imiennymi i nie stanowią one dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają

z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowe odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w zakresie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do obniżenia alimentów, wówczas gdy zmianie ulegną potrzeby uprawnionego albo zmienią się możliwości zarobkowe lub majątkowe strony do alimentacji zobowiązanej.

W rozpoznawanej sprawie wysokość alimentów na rzecz małoletniej M. G. (1) po raz ostatni została ustalona wyrokiem rozwodowym Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...)roku w sprawie IV C 204/10. Wysokość alimentów została w postępowaniu rozwodowym ustalona polubownie między stronami.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie wyrokiem z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie III RC 598/13 oddalił powództwo R. G. o obniżenie alimentów. Apelacja od wyroku została oddalona przez Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie VI Ca 199/14. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 12 maja 2014 r. Następnie wyrokiem z dnia 12 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Pruszkowie w sprawie III RC 16/15 oddalił powództwo R. G. o obniżenie alimentów. Obecna sprawa jest już trzecim procesem zainicjowanym przez R. G. o obniżenie jego obowiązku alimentacyjnego w oparciu o te same argumenty.

Dla uwzględnienia powództw rozpoznawanych w sprawie decydujące stało się ustalenie, czy od tej ostatniej daty nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów należnych M. G. (1) od jej ojca R. G., bądź też podwyższenie alimentów. Pomiędzy datą uprawomocnienia się wyroku rozwodowego, a wniesieniem pozwu o zmianę wysokości obowiązku alimentacyjnego w niniejszej sprawie minęły trzy lata, natomiast od uprawomocnienia się wyroku oddalającego powództwo w sprawie III RC 598/13 niecałe 2 lata, a w sprawie III RC 16/15 niespełna rok.

Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu nie uległy one zmniejszeniu. W tym czasie całościowe, łączne koszty utrzymania małoletniej pozwanej nie zmieniły się i oscylują w granicach kwoty 1200 zł – 1250 zł miesięcznie. Odpadły koszty przedszkola, doszły koszty związane ze szkołą i zajęciami dodatkowymi oraz leczeniem. Zmiany te wzajemnie się kompensują w dłuższych okresach rozliczeniowych.

W ocenie Sądu, na podstawie całości materiału dowodowego nie można przyjąć, iż M. G. (2) udowodniła koszty utrzymania dziecka na poziomie przez siebie wskazanym. Nie przedstawiono dowodów, z których wynikałoby, że małoletnia korzysta z dodatkowej opieki lekarskiej poza pakietem medycznym, której częstotliwość powodowałaby powstanie tak wysokich kosztów leczenia. W dalszym ciągu małoletnia uczęszcza na wizyty do (...)oraz dodatkowo do (...)i (...). W ocenie Sąd wykazane zostały potrzeby związane z leczeniem na kwotę około 200 zł oraz koszty pakiety medycznego w kwocie około 115 zł miesięcznie (230 zł pakiet dla dwóch osób). W ocenie Sądu nie można uznać za udowodnione wskazane przez M. G. (2) koszty wydatków na wyżywienie małoletniej w kwocie 1000 zł miesięcznie, gdyż nie wykazano, aby dziecko korzystało ze specjalnej diety, co wiązałoby się z koniecznością zakupu droższych produktów żywnościowych. W związku z powyższym koszty te Sąd przyjął w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę ogólną, według której wydatki na żywność dziecka w tym wieku wynoszą około 400 zł miesięcznie. Koszty ubrania zostały ustalone na poziomie 100 zł miesięcznie. W sprawie zostało ustalone, że M. G. (1) obecnie uczęszcza do szkoły podstawowej. W dacie orzekania w sprawie o rozwód chodziła do przedszkola i z tego tytułu ponoszone były koszty około 400 zł miesięcznie. Kwota ta obecnie pokrywa wydatki związane ze szkołą około 100 zł miesięcznie oraz zajęciami dodatkowymi, których koszty zostały wykazane na kwotę 200 zł miesięcznie, a które zostały zaliczone do niezbędnych kosztów utrzymania dziecka. Obecne wydatki mieszkaniowe przypadające na małoletnią to około 100 zł miesięcznie (na jedną osobę w trzyosobowej rodzinie małoletniej). Należy zwrócić uwagę, iż poprzednio usprawiedliwione koszty mieszkaniowe małoletniej były większe z uwagi na podział ogólnej kwoty jedyni na dwie osoby zamieszkujące, podczas gdy obecnie gospodarstwo domowe tworzone jest również z partnerem M. G. (2).

Należy podkreślić, iż zakres świadczeń alimentacyjnych nie zależy tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W sprawie tej więc Sąd badał również czy nastąpiła istotna zmiana w zakresie sytuacji R. G..

W sprawie zostało ustalone, iż powód ma 46 lata, mieszka wraz z rodzicami, nie pracuje i jest na utrzymaniu matki. Nie posiada żadnych oszczędności, ani samochodu. Jego sytuacja majątkowa i zarobkowa nie zmieniła się zasadniczo od czasu wyroku rozwodowego.

Okoliczność, iż powód nie pozostaje obecnie w żadnym stosunku pracy, nie mogła prowadzić do uwzględnienia powództwa. O możliwościach zarobkowych nie decydują faktycznie osiągnięte, czy jak bywa to najczęściej, tylko deklarowane dochody, a możliwości zarobkowe oceniane w sposób hipotetyczny, a więc takie dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Powód posiada wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii B i C, pracował jako (...). W ocenie Sądu pozwany zatem posiada takie umiejętności i doświadczenie, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w kwocie wynikającej z wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie.

R. G. poza małoletnią M. G. (1) nie posiada innych osób na utrzymaniu. Wskazywał, iż ma problemy zdrowotne, jednakże nie wykazał, iż z tego względu nie może wykonywać żadnej pracy, co eliminowałby go z rynku pracy. Nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Co więcej R. G. wskazał, iż w poprzednie wakacje uczestniczył w remoncie domu nad morzem, czego powoływane przez niego problemy zdrowotne mu nie uniemożliwiały.

Wszystko powyższe wskazuje, iż powód ma możliwości zarobkowe, gdyż jest osobą mogącą w każdym czasie podjąć zatrudnienie. R. G., co nie jest zrozumiałe w istniejącej od dłuższego czasu sytuacji, nie jest zainteresowany pracami dorywczymi. Brak znalezienia stałej pracy jest wyłącznie przejawem bierności powoda, a nie obiektywnej niemożności podjęcia pracy. Nic w tej kwestii nie zmieniło się od 2013 roku. Możliwości zarobkowe powoda są więc co najmniej, na poziomie najniższego wynagrodzenia krajowego. Sąd uwzględnił, iż R. G. ma obecnie, jak i uprzednio, zapewnione potrzeby mieszkaniowe. W zakresie majątku R. G. należy podkreślić, iż jest on właścicielem nieruchomości gruntowej o znacznej wartości, która nie służy do zaspokajania jego potrzeb mieszkaniowych i może stanowić zabezpieczenie utrzymania jego oraz jego córki w sytuacji braku uzyskiwania bieżących zarobków. Po stronie R. G. nie nastąpiła taka zmiana, która nakazywałaby uwzględnienie powództwa o obniżenie alimentów. R. G. jako osoba dorosła, w pełni świadoma, zaakceptował uprzednio wysokość alimentów na rzecz córki, nie był do tego przymuszony. Sąd uwzględnił również, iż nie posiada żadnych innych osób na utrzymaniu, a wysokość obowiązujących alimentów nie odbiega od wysokości analogicznych obowiązków w zbliżonych sytuacjach.

Sąd zauważył, również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania zmianie nie uległa sytuacja finansowa matki małoletniej od czasu orzekania w poprzedniej sprawie. Nie posiada ona majątku większej wartości, nie posiada zadłużenia. Nadal pracuje na pół etatu i korzysta z pomocy finansowej rodziców. W zakresie M. G. (2) należy wskazać, iż jej możliwości zarobkowe są wyższe niż faktycznie wykazywane zarobki. Nie ma żadnych przeciwwskazań, by świadczyła ona pracę w pełnym wymiarze godzin. Co prawda M. G. (2) wskazał, iż obecnie jest w ciąży, to jednak nie ogranicza ją automatycznie w możliwości pracy. Nie było podnoszone, iż istnieją jakieś ograniczenia medyczne w świadczeniu przez nią pracy, a zawód, który wykonuje nie wymaga od niej dużego zaangażowania fizycznego. W tym miejscu należy dodać, iż z uwagi na wykazywane dochody będzie jej przysługiwało świadczenie w ramach tzw. Programu 500+.

Reasumując, R. G. powinien w takim samym stopniu jak dotychczas partycypować w kosztach utrzymania małoletniej M. G. (1). Tym bardziej, że M. G. (2) swój obowiązek alimentacyjny spełnia także poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie córki. Sąd wziął pod uwagę również fakt, iż R. G. poza alimentami nie łoży na utrzymanie M. G. (1) oraz nie utrzymuje z nią regularnych kontaktów. W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie nie nastąpiła taka

istotna zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie bądź podwyższenie wysokości obowiązku alimentacyjnego ciążącego na R. G. wobec córki M. G. (1) i dlatego też oba powództwa należało oddalić.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów wobec braku przesłanek z art. 138 kro Sąd orzekł jak w sentencji.

Uwzględniając wartości przedmiotów sporu koszty procesu zostały wzajemnie zniesione na podstawie art. 100 kpc.